

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 89.056 van 20 juli 2000
in de zaak A. 87.936/VII-19.844.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Cubaanse nationaliteit, op 18 november 1999 heeft
ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde
van de Minister van Binnenlandse Zaken van 21 oktober
1999, houdende de onontvankelijkheid van een aanvraag
om machtiging tot verblijf, en van het bevel om het
grondgebied van het Rijk te verlaten, van de gemachtigde
van de Minister van Binnenlandse Zaken, van 28 oktober
1999, aan verzoeker op dezelfde datum ter kennis
gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 april 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 mei 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DENYS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is een Cubaan die een relatie heeft met een Belg.

1.2. Hij komt in België aan op 12 december 1998 met een visum geldig voor 90 dagen, verstrijkend op 12 maart 1999.

1.3. Op 8 maart 1999 dient verzoeker een verzoekschrift in tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het rijk, conform artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

1.4. Op 21 oktober 1999 beslist de Minister van Binnenlandse Zaken tot de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf bij toepassing van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing werd op 28 oktober 1999 aan verzoeker ter kennis gebracht, samen met het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. De motivering van deze beslissing luidt :

"(...)

De buitengewone omstandigheden, bedoeld bij art 9§3 zijn deze die verzoeker verhinderen de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging. Echter, de motieven die betrokkene inroept, te weten : geen, vormen geen buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen.

Bovendien werden tijdens het regelmatig verblijf niet de nodige documenten voorgelegd : de kopie van de identiteitskaart van de partner, de gelegaliseerde geboorteakte, het bewijs van goed gedrag en zeden, het gelegaliseerd bewijs van ongehuwde staat en de bewijzen van de duurzame relatie (1 jaar samenwoonst of 3 ontmoetingen van tenminste 15 dagen over de voorbije 2 jaar) ontbreken.

Bijgevolg dient de vreemdeling :

- o na afloop van zijn studies het land te verlaten
 - o gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hem betekend op
 - X gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem op heden betekend
- "(...)";

1.5. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker een eerste middel aanvoert dat luidt :

"Schending van de artikelen 9 en 62 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29.7.1991.

In de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, wordt gesteld dat verzoeker 'geen' motieven inroept om de aanvraag op grond van het 3^e lid van artikel 9 bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in te dienen.

In de aanvraag wordt nochtans het volgende gesteld :

'1. De ontvankelijkheid van de aanvraag

Verzoeker is houder van een geldig Cubaans paspoort en beschikt over een geldig Schengenvism C en verkeert in de onmogelijkheid onderhavig verzoek in te dienen via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor zijn woonplaats.

Onderhavig verzoek wordt ingediend op basis van samenwoning op een ogenblik dat verzoeker hier nog legaal verblijft. De buitengewone omstandigheden zoals bepaald in art. 9, 3^e Wet 15.12.1980 worden dan ook geacht aanwezig te zijn'.

De formele motiveringsplicht vereist dat de tegenpartij antwoordt op de als buitengewoon aangevoerde omstandigheden, ongeacht of zij terecht of onterecht als buitengewoon werden bestempeld (Raad van State, nummer 81.827 van 15 juli 1999).

De enige motivering die in de bestreden beslissing aanwezig is, luidt als volgt : 'geen'.

Deze motivering is onvoldoende duidelijk om als beantwoordend aan de vereiste van formele motiveringsplicht te voldoen.";

2.1.1.1. Overwegende dat uit de beslissing zelf blijkt dat de verwerende partij niet heeft geantwoord op de drie motieven die verzoeker heeft doen gelden om zijn aanvraag in België in te dienen en niet in het buitenland; dat deze drie motieven als volgt luiden :

- verzoeker is houder van een geldig paspoort met visum,

- hij verkeert in de onmogelijkheid om het verzoek in te dienen via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor zijn woonplaats,

- verzoeker baseert de aanvraag op zijn samenwonen op het ogenblik dat hij hier nog legaal verblijft;

Overwegende dat de formele motiveringsplicht vereist dat de tegenpartij antwoordt op de als 'buitengewoon' aangevoerde omstandigheden, ongeacht of zij terecht of onterecht als buitengewoon worden bestempeld; dat de tegenpartij bovendien moet motiveren waarom zij wel of niet voornoemde motieven als buitengewone omstandigheden weerhoudt; dat, wanneer de door verzoeker ingeroepen buitengewone omstandigheden door de tegenpartij worden aanvaard, het haar toekomt de grond van de zaak te onderzoeken; dat de argumentatie ten gronde door verzoeker wordt ontwikkeld onder punt twee van zijn verzoekschrift van 8 maart 1999; dat alsdan door de verwerende partij dient te worden geantwoord op de zeven punten die werden opgenomen in hetzelfde verzoekschrift;

2.1.1.2. Overwegende dat het eerste middel ernstig is, omdat samengevat, tegenpartij niet heeft geantwoord op de buitengewone omstandigheden die onder punt één (De ontvankelijkheid van de aanvraag), werden opgenomen in het verzoekschrift van 8 maart 1999;

2.2. Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verzoeker op dit ogenblik kan aanvoeren bestaat in de onzekerheid waarin de verwerende partij hem heeft gebracht door niet te antwoorden op het door hem ingediend verzoekschrift van 8 maart 1999, zoals de wet dit voorschrijft; dat wanneer de tegenpartij had geantwoord, verzoeker op dit ogenblik wist wat hem te doen stond; dat voor wat de vaste rechtspraak van de Nederlandstalige afdeling van de Raad van State betreft, in verband met artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ondermeer wordt verwezen naar R.v.St., PALISVAN, nr. 55.204, 19 september 1995 en R.v.St., KABIBI, nr. 56.146, 8 november 1995;

2.3. Overwegende dat, gelet op wat voorafgaat, er aanleiding is om tevens het bestreden bevel te schorsen;

Overwegende dat is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 21 oktober 1999, houdende de onontvankelijkheid van een aanvraag om machtiging tot verblijf, en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 28 oktober 1999, aan verzoeker op dezelfde datum ter kennis gebracht.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig juli tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.